

Sváb Kupa (majdnem) huszadszor

Január 13-án a 19. Sváb Kupa startolt el a várgesztesi Faluház sportcsarnokában, ahol annak idején Pillmann Ferenc életre hívta. A Várgesztesi Sport és Faluvédő Egyesület elnökeként azért álmolta meg a tereplabdárúgó tornát, hogy a tavaszi felkészülés segítése mellett összejöjjenek, ismerkedjenek a térség német nemzetiségű településeinek, a helyiek mellett Vértessomló, Környe, Kecskéd sportolói, akik már majdnem huszadszor csaptak össze.

Bár a kupát szombaton rendezték, a 13-as szám nem hozott szerencsét a házigazdáknak: pontszerzés nélkül végeztek az utolsó helyen az első fordulóban és a másodikban, január 27-én sem sikerült javítaniuk Vértessomlón, bár reménytelik volt az első összecsapásuk a Kecskéd-

del, amely igencsak parázsnak bizonyult. A kecskédiek már 2 góllal vezettek, amikor sikerült a Várgesztesnek szépíteni, azt követően pedig egyenlíteni is, miután a kecskédi hálóőr alaposan „benézett” egy kapu felé csorgó labdát: még félre is lépett az útból. A gesztesiek kicsivel később még a vezetést is átvették, ám 3:3-as döntetlennel zárult a félidő, s hiába hozott a második hatalmas kapufákat, ziccereket mindkét oldalon, a meccs végeredménye 4:4 lett. A Várgesztes pihenés nélkül lépett pályára a Környe ellen, tőlük 6:3-as vereséget szenvedett el, a forduló utolsó meccsén pedig a házigazdától 5:0 arányút. A második forduló a Környe zárta az élen, mögötte végzett a Kecskéd, harmadik lett a Vértessomló és negyedik a Várgesztes.

Folytatás február 24-én Kecskéden.

Közmeghallgatás

Közmeghallgatáson számolt be december 20-án Rising Károlyné polgármester az előző, 2022-es év költségvetésének fő számairól, kiadásokról és bevételekről, valamint az éves tervekről.

A falu 2022. évi költségvetési tervezett előirányzata 392 millió volt, amiből 273 millió elkülönített pályázati forrás, így valójában 119 millióból gazdálkodhatott a falu. Az óvoda büdzséje 19 millióra rúgott, ennek jelentős része kötelező bér és bérjellegű kiadás volt. A Faluház 25 millió forintos kiadásainak a kisebb részét is a bér és bérjellegű, nagyobb részét a fenntartás költsége jelentette, miközben kulturális célra egész évben 2.270.000 forint normatíva érkezett.

Az önkormányzat a hatályos jogi kötelezettségek alapján kötelező és önként vállalt feladatait a képviselő-testület irányításával, a hivatal dolgozóival intézményei révén valósítja meg. A képviselő-testületben feladatelosztással dolgozunk, de a munkahelyi elfoglaltságok miatt nem mindig sikerül úgy megvalósítani, mint a korábbi években. Ezért a hivatal dolgozóira a szokásosnál nagyobb terhelés hárul. Nincs külön személyzet a pályázatok bonyolítására – hangzott el a polgármestertől, aki azt is elmondta, hogy a COVID előtt a civil szervezetek aktívabbak voltak. Szerencsére 2022-ben a lakók tevőlegesen segítségével megnövekedett, ami nélkül nem tudták volna a rendezvényeket bonyolítani – tette hozzá, s egyben köszönetét fejezte ki.

A polgármester szólt a gazdálkodás nehézségeiről, a sikeres pályázatokról, az intézmények működéséről, a rendezvényekről, a sikeres együttműködésről a nemzetiségi önkormányzattal, egyházzal, civil szervezetekkel, vállalatokkal, vállalkozókkal.

A közmeghallgatás előadásának teljes anyaga megtekinthető a www.vargesztes.hu oldalon a mozaik menüben.

2024. évi hulladékgyűjtési napok

A MOHU – MOL Hulladékgazdálkodási Zrt. tájékoztatja a várgesztesieket, hogy az idei évben a következő napokon lesz gyűjtés a faluban.

Szelektív: február 26., március 25., április 29., május 27., június 24., július 29., augusztus 16., szeptember 30., október 28., november 25., december 30.

Kihelyezhető hulladékok: Műanyag és fém italos karton (pl. PET palack, kozmetikai és tisztítószerek flakon, tejes és gyümölcsleves doboz, fóliák, bevásárló szatyor és zacskó, fém italos és konzerv doboz), papír hulladék (pl. újságpapír, prospektus, kartondoboz).

Zöldhulladék: április 16., május 22., június 18., július 16., augusztus 19., szeptember 17., október 15., november 19.

Zöldhulladék gyűjtésbe tartozó anyagok: az ingatlanoknál keletkező falevél, fűnyesedék, gyom zsákolva, gallyak, ágak kötegelve max. 1 méter hosszúságig, max. 5 cm átmérőig helyezhető ki.

Lomtalanítási igény a 34/801-040-es telefonszámon, vagy az ugyfelszolgalat.vertesvideke@nhsz.hu e-mail címen jelezhető. A hulladékudvarokban ingyenesen elhelyezhető hulladékok típusáról, mennyiségéről, és a hulladékudvarok nyitva tartásáról a www.vvhulladekkezelelo.hu honlapon lehet tájékozódni.

2024. február

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

„Itt vannak a szegény árvák...”

„Kegyelmes jó Anyánk, tekints a foglyokra, óh nagyirgalmú Szűzanyánk, vezesd őket haza! Itt vannak a szegény árvák, a bús édesanyák, töröld le könnyeiket, kedves Édesanyánk...” – csendült fel a fájdalmas ének a Német Kultúregyesület Dalköre előadásában január 6-án, a 2024-es esztendő első várgesztesi eseményén.

A szentmisét követően az emlékezők a Hősi Emlékműnél gyülekeztek, hogy fejtegethessenek az 1945. január 6-ai tragédia elszenvetelői előtt: aznap Várgesztesről hatvanhat 15 és 55 év közötti férfit hurcoltak el „málenkij robotra”.

➔ 2. oldal

Hát így sikerült ez a Magyar Bajnoki cím zsinórban hatodszor...

A 29 esztendő fiatal várgesztesi hölgy, Salánki Evelin október közepén Zalaegerszegen a Felnőtt Magyar Bajnokságon a 78 kilogrammos súlycsoportban mindhárom mérkőzését ipponnal, vagyis egy 10 pontos dobással nyerte meg. Evelin 17 éve vesz részt a judo az életében, honi felnőtt országos bajnokságokon, a zalaegerszegivel együtt összesen hatszor állhatott a dobogó legmagasabb fokára. Bár rendes edzőmunkát akkor már nem végzett másfél-két éve, érezte magában az energiát. Éreztem, hogy nekem ez kell, át akarom újra élni a versenyzést, hogy milyen jó nyerni, „belekenni” valakit a szőnyegbe – fogalmazott a beszélgetésünk során.

Evelin relatíve későn, 12 évesen kezdte el a judózást. Édesapja mindig is küzdősportolt, ő pedig lányként a bátyjával bunyózott otthon. Ekkor édesapja azt mondta, hogy rendben, de a „szabályok

keretein belül”. Édesanyja minden másnap vitte és várta elsőként Oroszlányban majd Tatabányán az edzéseken. Végh Tibornál kezdett, s amikor úgy érezte, hogy az alapokat Tibi bácsinál megkapta, már szeretett volna a válogatott felé kacsintgatni, váltott: Tatabányán az Ippon Judónál, Csernoviczki Csabánál folytatta, és el is indultak a válogatottban az eredmények: Európa

Kupa győzelem, felnőtt Európa Bajnokságon hetedik, U23-as Európa Bajnoki harmadik hely. 2017-ben átigazolt a Budapesti Honvéd Sportegyesülethez ahol nyitásként egy Világkupa 3. helyezéssel tért haza, ekkor el is költözött Budapestre, ahol 5 évet sportolt. Akkor már az Olimpia felé tette célkitűzését: „2018-ban kaptam lehetőséget, hogy belépjek a honvédségbe, és tagja lettem a sportszázadnak. A következő évben volt a Katonai Világjáték – ráadásul Vuhanban – mondja mosolyogva, ahol ezüstérmet szereztem. Szerintem az volt a karrierem csúcspontja, el is kezdtem nyomon a kvalifikációt a 2020-as Olimpiára, abból viszont a világvárvány miatt 2021-es lett.”

Evelin ötkarikás álmait végül egy betegség befolyásolta, ami megnehezítette a kvalifikációs versenyeken való indulást, így a VB, EB kihagyására kényszerült, egyre többen „előzték be” a kvalifikációs olimpiai ranglistán, így a 42. helyre csúszott, ahonnan már nehéz volt visszakapaszkodni. ➔ 3. oldal

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J. u 47. • Felelős kiadó: Rising Károlyné polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, E-mail: propagandabt@gmail.com • 20/9611-833 • Hirdetésfelvétel: 20/9611-833 • Lapzárta: minden hónap 8. napja.

Megjelenik havonta 250 példányban.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzi meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

„Itt vannak a szegény árvák...”
...folytatás az első oldalról

Kidobolták, hogy minden 15-55 év közötti fiú és férfi 3 napi élelemmel és szerzőkkel jelenjen meg itt a jelenlegi buszmegálló helyén. Idősek elmondása szerint néhányukat a család nő tagjai és gyermekeik is elkísérték... Túlélőtől tudom, hogy az egyébként beszélgetős gesztesiek sokáig csendben vonultak. Apák fiaikkal és ifjú szerelmeseik is voltak közöttük. A lakhelytől távolodva térben és időben találgatások kezdődtek, hová viszik őket, miért történik ez velük? Pillmann János, az Öreg Szumka volt, aki higgadtan azt kérte, maradjanak együtt, támogassák egymást és imádkozzanak. Rajtuk már nem segít más. A borzalmaikat akkor még nem sejtették. Pillmann János 3 fiával indult a hosszú útra, sajnos csak egyikük élte túl és jött haza Várgesztesre... Beteg férfiak, fiúk és aggódó feleségek, lányok maradtak a faluban.

Állataikat és terményeiket nagy részét már korábban kirabolták. Példátn,

hogy civil lakosokat kényszermunkára elhurcolnak. A kreált ok a német származásuk... – idézte fel a borzalmaikat Rising Károlyné polgármester, s azt, hogy bár minden gesztesi család érintett volt a málenkij robotra elhurcoltakkal, nyíltan soha nem beszéltek róla.

Emberi kötelességünk beszélni a valóságról! Elfogadhatatlan az esztelen gyilkolás, a fegyverkereskedelem virágzása, a nagyhatalmak háború szítása, emberek, nemzetek egymás ellen fordítása. A megtörtént szörnyűségeket nem lehet semmissé tenni, de tanulni kellene belőle. Az érintett családoknak talán megnyugvás, hogy osztozunk veszteségük megélésében és elhelyezük a kegyelet koszorúit. A megemlékezéssel tiltakozunk a kegyetlenkedések és háborúk ellen – zárta a településvezető a gondolatait.

Tíz nap gyaloglás után értek Cecére a gesztesiek, ahol néhány nap pihenőt kaptak. Ezután továbbgyalogoltatták őket Bajáig, majd következett a bevagonírozás Temesvárig, ahol az embertelen

gyűjtőtábor várt embereinkre. Onnan néhányuk számára a szegedi Csillagbörtön borzalma következett. A 66 elhurcolt férfiból 26-an vesztették életüket a bánásmód, betegség, éhség következtében. Az elhunytak katasztrófája az érintett családok számára jelentett igazi nagy fájdalmat. – folytatta a borzalmas múltidézőt Pillmann József, a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, kiemelve a főhajtás és az emlékezés fontosságát: feladatunk, hogy minden évben ebben az időben megemlékezzünk ártatlan őseink elhurcolásáról és gyertyát gyújtunk az emlékükre. Az elhurcolás igazságtalanságát nem szabad felejtenuünk, mert kis községünk történelméhez ez is hozzátartozik.

Az áldozatok és a tragédiát elszenvedő családok előtti tisztelgésen a Német Kultúregyesület Dalköre énekeivel, az általános iskolások verssel, az önkormányzatok és a gesztesi hagyományörzők a kegyelet virágainak elhelyezésével hajtottak fejet a Hősi Emlékműnél.

Várgesztesi vetítés szép érdeklődéssel

Vértessomlói Sváb Lakodalmas

Hozzon ez a film sok-sok olyan emléket fel bennünk, akik akár Vértessomlón, akár Várgesztesen megéltük az esküvőknek ezt a formáját. Számomra nagyon-nagy boldogság, hogy ilyen sokan vagyunk! – köszöntötte a valóban szép számmal megjelenteket Rising Károlyné polgármester a várgesztesi Faluházban január 20-án, ahol a „Vértessomlói Sváb Lakodalmas” című film vetítésére várták az érdeklődőket.

Kérek mindenkit, kövessenek el mindent, hogy azok a családtagok, akik most nincsenek itt, nézzék meg a youtube-n, hiszen ez az utolsó pillanat, amikor, ha rákérdeznek, akkor még élnek olyan emberek, akik el tudják mesélni, hogy miért így öltözködtünk, s mit is jelentettek azok a Spruch-ok (humoros jókívánások) – mondta a polgármester.

A településvezető köszöntője után Bóhm Gergely, a Vértessomlói Német Nemzetiségi Önkormányzat képviselője válaszolt a Pfszterer Zsuzsanna néprajzi gyűjtésén alapuló film elkészítésének hátterét.

Az 1980-as években a Zsuzsa a diplomamunkáját hagyományörző témakörben írta és már akkor elkezdte a lakodalmas tartalmát gyűjteni. 2009-ben következett Vértessomlói 275. évi évfordulója, felmerült az igény, hogy készül-

jön a falu történetéről egy könyv, hiszen ami nincs leírva, az elfelejtődik. Pfszterer Zsuzsanna nagy unszólásra elvállalta a megírását, az egyik fejezete volt a sváb lakodalmas.

Az is felmerült, hogy a jubileumi rendezvény

megkoronázásaként a gálaműsoron adjuk elő, tehát összefogott a nemzetiségi önkormányzat, a dalárda, tánc csoport és magánszemélyek. Végül hatalmas sikerrel adtuk elő, s bár akkor készült róla videofelvétel, látható volt, hogy nem hozza azokat az élményeket, amiket kellene. Tíz év múlva, a tatai múzeumban merült fel ismét a kérdés, hiszen akkor Vértessomlói mutatkozott be. A rendezvényen Czunyiné dr. Bertalan Judit országgyűlési képviselő is ott volt, az ő érdeklődését is felkeltette, mi pedig felvetettük: jó lenne megfilmesíteni – hangzott el a somlói nemzetiségi képviselőtől. Mint elmondta, később az országgyűlési képviselő közbenjárásának és a megyei önkormányzat sikeres pályázatának köszönhetően a települési imázs filmek 76. alkotásaként születhetett meg a film: az egyeztetések tavaly tavasszal kezdődtek

el, forgatókönyv, rendezői terv készült és szeptemberben 5-6 napon át forgatták, következtek az utómunkálatok, végül pedig karácsonyi ajándékként december 17-én tarthatták meg a premiervetítést Vértessomlón.

Az 1900-as évek elején lejegyzett vőfély mondókákat is felidéző filmből az s kiderült, hogy valamikor valóban bevett szokás volt a keresztbe házasodás. Tehát, ha a te fiad elvette az én lányom, megkapták az egyik családi gazdaságot. Akkor utána az én fiam vette el a te lányod, s nekik is jutott teljes gazdaság. Bizony a szülők döntöttek gyermekeik jövőjéről, hiába szomorkodott a leány... Az örömszülők a hozomány nagyságát is részletesen egyeztetették, s ha mindannyian elégedettek bizonyultak, a fiatalok indulhattak a jegyzőhöz és plébánoshoz...

Hát így sikerült ez a Magyar Bajnoki cím zsinórban hatodszor...
...folytatás az első oldalról

Mindeközben a szíve is egyre jobban húzta haza vidékre: „hiányozott a család, meg a kiskutyám... meg minden. És itthon időközben megtaláltam a szerelmet (mosolyog)... de a judót nem tudtam elengedni, és akkor gondoltam arra, hogy a gyerekekkel nagyon szeretek foglalkozni, csinálók egy egyesületet. Jött az ötlet: az egyesület vidéki lesz, én meg Evi vagyok, tehát így legyen Evidéki Judo Egyesület. Meghirdettem a somlói iskolában, először csak egy kis csoportom volt, aztán szárnyra kapott a dolog és jelenleg közel 40-en vagyunk, Várgesztesről is járnak, s még Tatán a Juniorka oviban tartok edzéseket. Már több kupán, regionális versenyen voltunk, és nagyon szépen szerepelnek a gyerekek, mindenhol éremmel tértünk haza.”

• Nem volt merész döntés tavaly „nekifutni” a Magyar Bajnokságnak emyri kihagyás után?

A szívem még mindig dolgozott ötszörös felnőtt magyar bajnokként, és nagyon éreztem magamban a lelki energiát. A párom, és a szüleim nagyon féltettek, elleneztek a sérülésveszély miatt, mert rendes judós küzdelmi edzőmunkát valóban nem végeztem már másfél-két éve. Az, hogy kondizom és megtartom a kicsi gyerekeknek az edzést, nem ad olyan fizikumot, az él-sportolói pályafutás teljes más volt. De éreztem, hogy nekem ez kell, át akarom újra élni a versenyzést, milyen jó nyerni, „belekenni” valakit a szőnyegbe. A verseny szombaton volt, és én egész héten vacilláltam: menjek, ne menjek? Kedden úgy voltam, hogy nem megyek, szerdán úgy, hogy megyek. Csütörtökön dél előtt megint nem. A nevezés csütörtökön zárult, este beültem a kádba, és rányomtam a nevezésre, úgy éreztem olyan jó hetem volt, hogy sikerülni fog. És így is lett, amiért nagyon hálás vagyok az elmúlt éveim unokájának, mert a sok év edzés még egy picit itt ki tudott jönni.

Három mérkőzésem volt: az első ellenfelem sikerült egy nagybelsővel ipponra dobnom, aztán jött az elődöntő. Ott olyan lánnyal mentem, aki egy héttel korábban jött haza a junior világbajnokságról, szóval tudtam, hogy ő most benne van a „melóban”. Tudtam, készül arra, hogy nem vagyok olyan fizikumban, nincs olyan állóképességem, és direkt hajtott, hajtott... Azt is tudtam, ha 2 percnél tovább húzódnak a mérkőzések, elfogy az állóképességem és végem

lesz. Velem voltak a régi honvédos edzőim és Neu Gábor és Toncs Péter, hiszen ezen a versenyen már a saját klubom színeiben indultam nem Honvédosként, de kértem, üljenek be, és adják az instrukciókat, mert ők ismerik igazán a technikáimat. Annyira elfáradtam, hogy igazából már nem is nagyon hallottam, hogy miket mondanak, de kinéztem és láttam, hogy mutogatják: „húzd keresztbe, csapjál fel a nyakára, le tudod dönteni!” Utolsó utáni erőmből összeszedtem magam, és bamm, oda csaptam. Újabb ippon. Szerencsére volt egy picit szusszanásnyi időm a döntő előtt, amiben a győri lánnyal mentem. Ő is válogatott és napi két edzésben van... De azt mondtam magamnak, hogy ezt már meg kell oldanom szívvel, ha már eljutottam ideig... magamért és a gyerekekért oda kell tennem magam! Meccs közben volt is egy holtpontom, de vitt előre, ezt meg kell csinálni! És akkor sikerült egy nagy belső horoggal ledöntönnem: ippon lett. **Elfeküdtem a tatamin és mondtam, hogy úristen, de jó, megvan! Hát így sikerült a Felnőtt Magyar Bajnoki cím zsinórban hatodszor.**

Épp az ilyen élmények miatt volt nagyon nehéz meghozni a döntést, hogy az aktív sportolói pályafutásom befejezem, de már magam mögött hagytam. Én már tényleg a magánéletre szeretnék koncentrálni, a honvédségnél teljes munkaidőben dolgozom, és ott is hasonló a munkabeosztásom, katonai közelharcot oktatok az állományban.

Munka után igyekszem a gyerekekhez edzésre majd haza a páromhoz. Itthon még ezzel a 17 év rutinnal el tudnék úgymond „vergődni”, és szívvel, erőből a hazai mezőnyt nagy nehezen most még meg tudtam fogni, de nemzetköziben már nem lenne ez elég. Ahhoz kellene a csőlátás: csak az edzés, megfelelő minőségi pihenés, étkezésre odafigyelés és hát én nagyon szeretem a palacsintát és a bundáskenyert, főleg, amit a nagymamám csinál. Az élsportot, már ki merem mondani, hogy nem akarom befejeztem. Félek a sérülésektől, a nonstop edzőtáborozástól, nonstop távol lenni a családtól... el kellene engednem a

gyerekeket, a honvédséget, és már ide szeretnék koncentrálni, a civil életre.

• De látom, kárpótolnak a gyerekek...

Igen! Versenyen – bár más – legalább annyira izgulok, mint amikor én vagyok fenn. Csak itt tétlen az ember, nem tudok én felmenni és úgy kisegíteni a kis ellenfele ellen. Már sokkal másképp látom innen kívülről a judót edzőként és nem versenyzőként, teljesen más a szemzőg. Felelősség van rajtam, hogy mit mondok a gyerekeknek, ha esetleg vereséget szenvednek... hogy kezelem velük pszichológiailag, nehogy megijedjen, és azt mondja, hogy neki az első kudarc után elég. Ezt is meg kell nekik tanítani, hogy el kell esni, hogy utána felálljunk újra. Ezt felelősséggel és jó pedagógiával kell kezelni, szóval már más feladatok elé nézek.

• Látsz közöttük kiemelkedőt, aki egyszer Országos Bajnok lehet?

Igen, igen! Csak hát fiatalok még, és csak másfél-két éve nyomjuk. De nagyon ügyesek, és van bennük szenvedély: akarják! Látom bennük a tüzet, egymás közt is, ha felmennek, nincs barátság, ellenfélként tekintenek a másikra, összecsapnak rendesen. Nagyon jó kis banda! Gesztesről is járnak át, három lányka, és az üdülőfaluból is.

• Hol látod az egyesületet 10 év múlva?

Szerintem egy nagyon jó banda és bízom benne, hogy sokan kitartanak és majd országos és nemzetközi versenyekre is fogunk menni együtt, igaz, biztos, hogy addig még nagyon sok hullámvölgyön is átesünk.

Az Evidéki Judo Egyesület decemberben a második öv-vizsgáját tartotta Luca napján Vértessomlón, ahol hét gyermek tett tanúbizonyságot a tudásáról VI.Kyu (fehér), illetve V. Kyu (citromsárga) fokozatból. Volt, aki kétszeresen is.

Fehér övet szerzett Hegedüs-Harasta Enikő, citromsárgát Kovács Zsombor Viktor. Két vizsga akadályait vette sikerrel, azaz a fehér öv után a citromsárgát is megszerezte Wágner Dorka, Percz Petra, Hetzl Balázs, Somlói Luca és Heim Sarolta.

A vizsgabizottság tagjai, Jánoki Zsolt, Pallag Tibor és Németh-Pap Henrietta egykori országos helyezett judósok és az egyesület elnöke, Salánki Evelin is elégedetten, elismerően zárhatta a vizsgát, az új esztendőben a csapat nagy része már citromsárga övvel állhatott a tatamira, hiszen – ahogy a mester is fogalmazott – mennek elánnal!